

ала Михаилъ като желаялъ да присъедини Сърбия къмъ България, непослушалъ молбата, обявилъ война войската му била надвита, той паднахъ раненъ и умрълъ при Кюстендилъ прѣзъ 1330 год. Синъ му Шишманъ царувалъ само нѣколко мѣсеца. Боляритѣ го изгонили изъ Търново и изъ цѣла България, та побѣгналъ при Татаритѣ, отъ тамъ въ Цариградъ и най-послѣ въ Италия, гдѣто земалъ участие въ различни боеве.

На прѣстола се въскачилъ Михайловия сестринецъ Ив. Александръ. Дългото негово царуване (1331—1365) било ознаменувано съ вторична обсада на Тракия съ Пловдивъ, а тъй сжщо и съ първитѣ боеве противъ Турцитѣ, които били нахлули вече въ Тракия. Ив. Александръ наистина се възползувалъ отъ византийскитѣ междусобия и разширилъ границитѣ на българското цѣрство; но съ отказътъ си да се съюзи съ Гръцитѣ противъ Турцитѣ, съ женидбата му за еврейка и съ разюздването на разнитѣ религиозни секти, подкопалъ силата на Българското царство. Когато Византийскитѣ посланници единъ празниченъ день пристигнали въ Търново съ прѣдложения за съюзъ и когато Ив. Александръ се расхождалъ съ тѣхъ по улицитѣ ездешкомъ, търновскитѣ граждани на всѣкъдѣ го посрѣщали съ викове да склучи миръ и съюзъ съ Гръцитѣ. Той тогава обѣщалъ помощъ на Кантакузена, ала сръбскій царъ Душанъ го раздумалъ и прѣзъ 1353 год. Турцитѣ минжали отъ самъ морето.

Въ Иванъ Александрово врѣме нелипсува за България никаква слава, ни книжовна ни черковна. Никой царъ, не е бивалъ толкски много исписванъ по черквитѣ и въ ржкописитѣ, както Ив. Александръ. Много манастири и черкви, по цѣлата държава били отъ него подновени или изново основани. Между друго, съграденъ билъ новъ единъ мѣнастиръ, близо до Търново, два часа на югъ отъ Дръново, при Килифарево, съ силна бранителна кула. Тѣзи манастири имаше да служатъ за опора, противъ религиознитѣ движения. Както въ свѣрвѣ-менна Европа се били появили разни особити почитатели Божии, така и въ византийското царство се наплодили чудновати мечтатели, които прострѣли кржгътъ на своята дѣятелность дори до българската държава. Тукъ изникнали хозехаститѣ, които съ Индустански, или свѣсмъ съ Тибетски вкусъ, по цѣли дни си глѣдали пжпа, дори да имъ засвѣти около него нѣкоя